

Pors Post

GENEALOGISCH FAMILIEBLAD VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

MOGE ONDER DIT VAANDEL HET SAAM-
HORIGHEIDSBESEF VAN ALLE PORSEN
TOT EEN NOG STERKERE BLOEI KOMEN

FAMILIEVAANDEL PLECHTIG INGEWIJD

OP ONZE LAATSTGEHOUDEN REÜNIE HEBBEN SAARTJE BOOT-PORS UIT ROTTERDAM EN DENNIS PORS UIT OUD-BEIJERLAND ONS NIEUWE FAMILIEVAANDEL INGEWIJD.

EEN VAN DE OUDSTE VROUWELIJKE PORSSEN, DIE HET VAANDEL EIGENHANDIG HEEFT VERVAARDIGD, EN EEN VAN DE JONGSTE REUNIEDEELNEMERS - DENNIS - IS DAARMEDE EEN GROTE EER TE BEURT GEVALLEN, WANT DEZE GEBEURTENIS BLIJFT ALTIJD IN DE ANNALEN VAN ONZE STICHTING OPGETEKEND.

BESTUUR EN AANGESLOTENEN VAN ONZE PORSSTICHTING BETUIGEN HUN GROTE DANK AAN SAARTJE VOOR HAAR NOESTE EN ZEER FRAAIE ARBEID.

NA DE ONTHULLING VAN ONS SCHITTERENDE VAANDEL HEBBEN WIJ SAMEN HET PORSENLIED GEZONGEN, GECOMPONEERD DOOR WIJLEN LEENDERT PORS, DIE ZICH DAARMEDE AL EVENZEER EEN VASTE PLAATS IN DE GESCHIEDENIS VAN ONZE ORGANISATIE HEEFT VERWORVEN.

DERGELIJKE DINGEN ONTROEREN EN GEVEN ZIN AAN ONZE STICHTING, DIE VAN JAAR TOT JAAR GEVOED WORDT MET NIEUWE TRADITIES, DIE ONS ALLEN SAMENBINDEN.

Bestuur:

Voorzitter: Henk Pors
 Redactie Pors-Post
 Bijendans 36
 2907 TA Capelle a/d IJssel
 Tel. 010-4502080

2e Voorzitter: Foeko Pors
 De Were 122
 3332 KH Zwijndrecht
 Tel. 078-129879

Secretaris: Arie Pors

Felicitatiedienst

Verzending Pors-Post

Hondsdijkstraat 3 b
 3042 VE Rotterdam
 Tel. 010-4371427

Penningmeester: Klaas Meyboom

Van Rouwenootstraat 9
 6721 TT Bennekom
 Tel. 08389-15893

Bestuursleden:

Jaap Pors

Voorzitter Reüniecommissie

Ring 115
 3195 XD Pernis
 Tel. 010-4382892

Cor Pors
 Liedererf 6
 7364 BE Lieren
 Tel. 05766-2777

Dirk P. Pors
 Ring 479
 3195 XJ Pernis
 Tel. 010-4169694

Nico Pors

Familiecollectie

Simon Vestdijk-erf 98
 3315 CT Dordrecht
 Tel. 078-166730

Genealogische commissie:

F.H.C. Vos
 Blekerslaan 88
 3075 PD Rotterdam
 Tel. 010-4858975

Gironummer 3379325
 Familie Stichting Pors

Van Rouwenootstraat 9
 6721 TT Bennekom

Testament

Als er ook maar één akte is, waarvan bijna iedereen weet dat hij daarvoor bij een notaris moet zijn, dan is dat het testament. Van oudsher is het testament een magisch begrip, dat enerzijds het beeld oproept van de zeer geslaagde, rijke suikeroom uit Amerika, die zijn nichtje een fortuin nalaat, maar dat anderzijds de oorzaak is van schimpende neven en nichten die zich met verbijstering afvragen, waar dat vermeende grote vermogen van hun oude tante in 's hemels-naam gebleven is.

Elk testament kan te allen tijde worden gewijzigd, worden aangevuld of geheel herroepen. Voor het maken van een testament moet men de 16-jarige leeftijd hebben bereikt of gehuwd zijn. De kosten kunnen nimmer een probleem zijn: circa f 200,- per persoon voor een testament van eenvoudige aard.

Om te bereiken dat na iemands overlijden zijn nabestaanden met zekerheid kunnen achterhalen of de overledene een testament heeft gemaakt, is aan de Nederlandse notarissen een wettelijke verplichting opgelegd. Zij moeten namelijk aan het Centraal Testamentenregister in Den Haag schriftelijk opgeven, welke personen een testament bij hen hebben gemaakt. De inhoud van het testament komt uiteraard niet ter sprake; die blijft geheim.

Door het verzamelen van die gegevens heeft het Centraal Testamentenregister een volledig kaartsysteem van de personalia van alle personen, die bij een Nederlandse notaris een testament hebben gemaakt. Na iemands overlijden kan iedereen uit dat register te weten komen, of - en zo ja, wanneer en bij welke notaris - de overledene bij testament over zijn nalatenschap heeft beschikt.

Omdat dit huwelijk heeft plaatsgevonden na 1923 is het in de archieven van het Indisch Familie Archief te Den Haag niet te vinden.

Wie ons meer informatie kan verstrekken over Porsen die in Nederlands-Indië hebben gewoond of gewerkt, wordt bij deze daartoe hartelijk uitgenodigd.

In elk geval blijkt dat de Porsen geen groot koloniaal verleden hebben

=====

OOK D A T MAG VERMELD WORDEN....

De standaard, waaraan ons schitterende familievaandel wordt opgehangen, is gemaakt door Henk Pors te Vlaardingen, zoon van Leendert Pors en Wilhelmina van der Vel-den. Henk heeft er dus voor gezorgd dat de schitterende creatie van Saartje Boot-Pors op waardige wijze kan worden gepresenteerd. Zo werken alle Porsen, ieder op zijn tijd, aan de vervolmaking van onze organisatie mee. En dat vinden wij reusachtig!

Henk, ook van deze plaats af nog maar eens hartelijk bedankt. Je naam wordt, evenals die van Saar, tot in lengte van jaren in één adem genoemd met ons vaandel. En daarmee heb je jezelf met gouden letters in de annalen van onze stichtingsgeschiedenis ingeschreven. Prima!

BETROKKENHEID VAN DE PORSEN BIJ NEDERLANDS-INDIË WAS ZEER GERING

Natuurlijk hebben er Porsen in Indië gediend, na de tweede wereldoorlog wel te verstaan. We denken dan maar eens aan Henk Pors in Vlaardingen (wachtmeester Koninklijke Marechaussée) of aan Arie Pors, ons aller secretaris, die ook des konings wapenrok onder de tropenzon heeft gedragen.

In het oude Nederlands-Indië (dus van vóór de Tweede Wereldoorlog) komen we weinig Porsen tegen. Wij hebben het Indisch Familie Archief te Den Haag eens naar "Indische" Porsen laten zoeken, maar dat leverde maar weinig resultaat op. In de vier boeken met Graftschriften komt de naam Pors geen enkele maal voor, evenmin in de opgaven Burgerlijke Stand, die bestaan van 1822-1923. Alleen in de adresboeken is wat gevonden en wel:

1920 PORS H, employé van de firma Lindesteves te Weltevreden

en

1930 PORS H, employé van dezelfde firma, die dan gehuwd blijkt te zijn met D.L.'Sky, waarover wij in de Pors-Post al eerder schreven en wel naar aanleiding van een verlovingsadvertentie van dit paar.

KORT WEG

(Uit De Telegraaf van 24 september jl.)

- Sinds januari kunnen genealogen hun vragen en berichten op het beeldscherm van Teletekst krijgen en wel via pagina 414. Onze familiestichting heeft van die mogelijkheid gebruik gemaakt door alle genealogen in Nederland te vragen de genealogische gegevens te willen doorgeven van Porsen die in hun stamreeksen voorkomen. Bijzondere belangstelling onzerzijds bestaat er voor leden van het geslacht PORS of PORRE uit de periode 1300-1550. Voor het uitzenden van genealogische vragen kan men zich wenden tot NOS-Teletekst, Postbus 444 te 1200 JB Hilversum.

• **Jean Michaël Reyskens uit Dordrecht bereikt vandaag de leeftijd van 110 jaar, 4 maanden en 13 dagen. Deze ouderdom is nog nimmer door een man in Nederland gehaald. Het record stond op naam van Geert Adriaan Boomgaard. Deze Groninger leefde van 21 september 1788 tot 3 februari 1899. Dit zegt gemeenteambtenaar Fred van Dam uit Barmveld die gegevens van 100-jarigen en ouder bijhoudt.**

Van Dam zegt dat er verhalen de ronde doen van mensen die nog ouder zouden zijn geworden maar deze zijn niet te achterhalen. Van Geert Adriaan Boomgaard is wél het bewijs geleverd. Er zijn aantekeningen van hem gevonden in het doopregister van de hervormde gemeente van Groningen.

Reyskens werd op 11 mei 1878 in het Belgische Genk geboren. In 1897 verliet hij zijn vaderland en kwam (lopend) naar Nederland om werk te zoeken. Na enkele jaren te hebben gewerkt in Eindhoven, kwam hij in 1917 naar Dordrecht. Hij maakt het redelijk goed. „Hij haalt nog steeds zelf zijn post op maar hij wordt wél oud”, aldus gisteren een woordvoester van Huize Avondzon waar Reyskens woont.

De hoogst bereikte leeftijd in Nederland is 111 jaar. Mevrouw Christina van Druten-Hoogakker bereikte deze mijlpaal. Zij overleed vorig jaar in Randwijk in de Betuwe gemeente Heteren, aldus Van Dam.

Op de foto de heer Reyskens tijdens zijn 110e verjaardag.

EEN WOORDJE VAN MEDELEVEN MET ONZE ZIEKEN OP DE REÛNIE

Zieken, waaronder ook ernstig zieken, zijn op de reünie niet vergeten. Voorzitter Henk Pors herinnerde in dit verband aan Lena Niemantsverdriet, Monica Pors, A. Jongejan (echtgenoot van Barbera Pors), Dirk Pors te Delfzijl, mevr. Pors-Post, mevr. Pors-De Snoo, Lena Pors (Michelangelostraat-Rotterdam) en Gerda Pors-Den Otter (zie pag. 1199) en vele anderen. Arie Pors heeft als secretaris onze stichting aan alle zieken van ons medeleven doen blijken. Wij wensen alle zieken een spoedig algeheel herstel toe. Tijdens de reünie zond het bestuur namens alle daar aanwezige Porsen een bloemengroet aan Gerda Pors, echtgenote van onze secretaris. Saartje Boot-Pors gaf haar eigen bloemen aan Arie mee als een persoonlijk blijk van medeleven en sympathie. Meer aangesloten en vooral meer aanwezigen op onze reünies, stelt ons in staat méér te doen. Onttrek u daar vooral niet aan!

TOMBOLA ZEER GESLAAGD

Och, het gaat niet om de prijzen, maar om de ondersteuning van onze gezamenlijke kas, ofschoon er best aardige prijzen in de tombola zaten.

Om kort te gaan: er zijn duizend loten verkocht en die versterkten onze positie met duizend gulden!

Dat is ook wel nodig, want het is al lang niet meer zo dat de penningmeester aan de reünies geld overhoudt.

Een zeer fraai wapenkleeft, geborduurd door Saartje Boot-Pors, bracht in een bijzondere verkoopactie f 650,00 op. Jan Naujoks, die deze verkoop leidde en die overigens wederom de zaken voortreffelijk coördineerde, danken wij wederom hartelijk voor zijn jaarlijkse trouwe inzet en voor de grote bekwaamheid die hij daarbij steeds weer aan de dag weet te leggen.

Jan, je bent voor ons een steunpilaar! De Porsen zijn trots op je en vooral dankbaar.

Persoonlijk

-Anja Pors te Capelle aan den IJssel heeft met succes deelgenomen aan het examen (vooropleidingsonderzoek) als bedoeld in artikel 25 van de Hoger Beroeps Onderwijswet, waardoor zij toelating kan verkrijgen tot de studierichtingen creatief-educatief werk, creatieve therapie, cultureel-, inrichtings-, jeugdwelzijns-, maatschappelijk-, opbouw- en personeelswerk alsmede welzijnsbeleid. Zij behaalde de volgende cijfers: Nederlands 8, Geschiedenis 8, Maatschappijleer 6½, Engels 8. Wij feliciteren haar van harte met dit bereikte resultaat!

HUWELIJK: Op vrijdag 8 juli heeft in de Kloosterkerk de kerkelijke bevestiging plaatsgevonden van het huwelijk van Cornelis Pors en Soemintra Ramwaran Sansaar en wel door de predikanten Ds. Gerrit Pors en Ds. H. Lenz, zo bericht de Kloosterkerkbode van Den Haag. Onze vice-voorzitter, Foeko Pors, was daar weer dicht in de buurt!

Verzoeken aan Ds. Pors en het bruidspaar om een verslagje voor deze Pors-Post en eventueel een foto ter publicatie bleven onbeantwoord. Jammer.

Op 18 augustus is Mevrouw Cornelia Labruyère te Vlissingen 108 jaar geworden. Dit heugelijke feit heeft zij op 21 augustus gevierd, de datum die de ambtenaar destijds noteerde omdat hij zich vergiste tussen de geboortedatum en de dag van geboort-aangifte. Maar wat maken die paar dagen op zo'n lang leven nu uit? In haar jonge jaren had zij het aan haar hart en de dokters voorspelden toen dat zij niet oud zou worden.... Mej. Labruyère is tamelijk doof, maar voor de rest is het met haar gezondheid redelijk gesteld, haar zeer hoge leeftijd in aanmerking nemende. In onze archivalia hebben wij nog nooit een Pors kunnen vinden die 100 jaar of ouder is geworden. Dat is voor ons geslacht kennelijk niet weggelegd. Trouwens, 100 jaar worden, laat staan 108(!) is toch wel iets heel bijzonders.

MEVROUW PORS-DE SNOO IN HET ZIEKENHUIS EN LENIE 't HART-PORS ALS BLOEMENAMBASSADRICE

Mevr. A.M. Pors-De Snoo (Ridderkerk) is opgenomen geweest in het R.K. Ziekenhuis te Dordrecht. Na een val van de trap werd zij pas na drie weken opgenomen en het duurde nog eens drie weken alvorens zij voor een beschadigde ruggewervel een corset aangemeten kreeg en weer naar huis mocht. Bij thuiskomst uit het ziekenhuis werd zij bezocht door Lenie 't Hart-Pors uit Krimpen aan den IJssel, die met een feestelijk bloemetje optrad als ambassadrice van onze familiestichting. Een aardige verrassing, die gewaardeerd werd.

Wij kunnen dit bericht pas nu doorgeven, aangezien de vorige Pors-Post al bij de drukker was, maar wat bij ons in het vat zit, dat verzuurt niet.

Sedert de oprichting van onze stichting zijn al honderden bloemstukjes bij zieke of bejaarde Porsen bezorgd, nog afgezien van de verlovings- en huwelijksvieringen. Dat is allemaal mogelijk dank zij de vrijwillige bijdragen voor onze felicitatiedienst. Zo brengen wij met elkaar zonnetjes in het leven van Porsen die eventjes in de schaduw zitten....

VERHUISD: Familie Keyer-De Jongste van Prins Mauritssingel 103b te Rotterdam naar Zuiderkruis 248 te 3902 XH Veenendaal. Veel geluk op het nieuwe adres!

Wij heten van harte welkom in ons midden:

- Audrey Pors, Brullenweide 14, 6931 VL Westervoort.

ZIEKENBEZOEK: Op 27 augustus bezochten wij Lena Pors, wonende in de Michelangelostraat te Rotterdam, maar deze keer verblijvende in de "Amandelhof" te Capelle aan den IJssel. Lena heeft ernstige hartklachten gehad en moest als gevolg daarvan enige tijd in observatie blijven in genoemd Capels bejaardentehuis. Natuurlijk hebben wij een mooi boeket rozen voor haar meegenomen en haar namens ons allen van harte beterschap toegewenst.

VERHUISD: Mevr. E. Berends, Croquieslaan 117 te Leiden naar De Mey van Streefkerkstraat 48, 2313 JP Leiden. Veel geluk en voorspoed toegewenst op het nieuwe adres.

GROTE SCHRIK NA EEN REISJE DOOR HET SAUERLAND

Arie (secretaris) en Henk (voorzitter) zijn met hun echtgenoten op reis geweest door het Duitse Sauerland. Een zeer leuke reis met veel genieting van het prachtige natuurschoon. Ook een kalme reis, geen geklim, mooi weer, des avonds om 10 uur al naar bed, want des avonds is er in dit gebied weinig meer te doen dan in een café te zitten.

Op zaterdag 10 september belde Henk naar Ger om te vragen of de reis bevallen was. Ger, de vrouw van Arie, klaagde toen over moeheid. 's-Middags kreeg ze last van haar arm. De huisarts kon weinig vinden, maar omdat een injectie het euvel niet verhielp, werd besloten naar het ziekenhuis te gaan voor een hartfilmpje. Ook daar zag de specialist niet veel bijzonders op. Maar nauwelijks had hij de behandelkamer verlaten, of Ger kreeg een complete hartstilstand! Op het hulpgeroep van Arie snelden de dokters toe, die haar na enige tijd wisten te reanimeren. Ger moest in het ziekenhuis blijven, maar inmiddels is zij weer aan het opsterken. Als dit gebeurd zou zijn op de reis door het Sauerland..... Dat er maar één schrede ligt tussen ons en de dood, moet een mens kennelijk zelf of van zeer nabij ervaren, om het te geloven.

Wij wensen Ger van deze plaats voortgezette beterschap toe!

De Heere gaf ons veel geluk en blijdschap bij de geboorte van ons zoonkje ADRIANUS BASTIAAN. Wij noemen hem AD.

zo schreven ons Jan en Marry Pors-van Dijke op 22 september.

Wij wensen de gelukkige ouders veel vreugde toe met hun eerste kind en hopen dat de kleine AD mag opgroeien tot een gelukkig en gezegend mens!

Adres: Kleine Beerstraat 76 te 3318 RG Dordrecht.

4. Johanna Maria Titia Pors, echtgenote van Jan van Marion;

5. Geertje Ketting, weduwe van Jacob Pors;

6. Dirkje Wagter, weduwe van Jarig Pors;

7. Maria Pors, weduwe van Bertus Weggeman;

8. Leendert Arie Pors, echtgenoot van C.L. Ooms.

De herdenking van deze overledenen werd naar traditie besloten met de aan de laatste woorden van Psalm 100 ontleende woorden:

"Mogen zij allen rusten in vrede en beware Hij ons, Wiens goedertierenheid is in der eeuwigheid en wiens getrouwheid is van geslacht tot geslacht".

OVERLEDENEN DIE OP DE REÛNIE ZIJN HERDACHT

Op de laatstgehouden familiereünie zijn de volgende overledenen door de voorzitter herdacht:

1. Foora Paaue, weduwe van Joris Pors;
2. Cornelia van den Bosch, weduwe van Gerrit Pors;
3. Areina Pors, echtgenote van A. 's-Gravendijk;

SLOTIED REÛNIE:

Kort voor zijn overlijden componeerde en dichtte Leendert Arie Pors nog een slotlied voor de reünie. Helaas heeft de drukker ons in de steek gelaten, zodat wij het niet ten gehore konden brengen. Volgende keer zeker!

Van de redactie:

Niet voor het een of ander, maar dit is toevallig wel pagina 1200. Hebben jullie enig idee hoeveel tijd de redactie in de afgelopen stichtingsjaren in ons blad heeft gestoken? Nee, we vissen niet naar een "dank je wel" of naar een compliment, maar we willen jullie er allemaal wel van doordringen dat er gepeesd wordt. Door het gehele bestuur. En dat al vele jaren lang. Dus, niet zo kinderachtig doen als jullie weer eens een giro moeten invullen. Gewoon een aardig bedragje bovenop de contributie. Dat is voor ons dank en waardering genoeg en....we worden daar allemaal wijzer van...

NIEUW FAXNUMMER: Bestuur en redactie zijn per telefax bereikbaar van des morgens 8 uur tot des avonds 19 uur en wel onder een nieuw nummer, 010-4512941.

AANDACHT VOOR BEJAARDEN

Wie zeventig jaar wordt, of tachtig of zelfs negentig, kan altijd rekenen op een bijzondere brief van vice-voorzitter Foeko Pors. Op die manier wil de stichting nog eens extra bewijzen mee te leven met het wel en wee van onze oudere aangeslotenen. Natuurlijk is dan ook altijd de felicitatiekaart van onze secretaris present. Arie verzendt meer dan 350 verjaardagskaarten per jaar, een heel karwei en een heel bedrag aan kaarten en postzegels. Maar dit soort zaken, het aandacht hebben voor de aangeslotenen, beschouwen wij als "de ziel der negotie", niet als een hinderlijke "must", maar als een vanzelfsprekendheid, als iets wat behoort in een familieorganisatie. Hoezeer dese activiteiten gewaardeerd worden, blijkt wel uit het feit dat "men" reageert als ooit eens een felicitatiekaart zoekraakt, wat gelukkig maar weinig gebeurt. Men vraagt dan nogal eens of de stichting de betrokkene vergeten is, of dat er iets is misgegaan. Prima, zulke reacties! Als alles echter gaat zoals het moet gaan, horen we echter zelden of nooit iets. Een bedankje of een korte reactie kan ook voor ons stimulerend werken! Ook in het bezoeken van zieken en het aanwezig zijn bij (huwelijks)jubilea of begrafenissen, gaat veel tijd zitten, maar wij verdelen deze "aandacht" zoveel mogelijk onder de leden van ons bestuur. Maar niet altijd kan acte de présence gegeven worden; de meeste bestuursleden hebben een dagelijkse werkkring, waaruit men niet altijd even gemakkelijk kan losbreken. Wij hopen dat onze aangeslotenen daarvoor begrip kunnen opbrengen. Overigens blijven wij graag op de hoogte van bijzondere dagen in het leven van onze donateurs. Daarvoor moeten de familieleden ons "tippen", want wij kunnen niet alles weten. Een telefoontje naar de voorzitter of de secretaris kan bij de betrokkenen teleurstelling voorkomen.

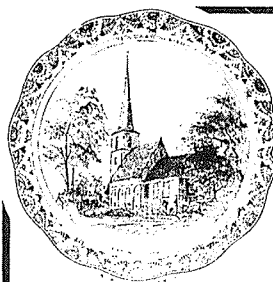
Onze felicitatiedienst is een apart fondsje, dat gevoed moet worden uit vrijwillige bijdragen. Die kosten kunnen niet uit de jaarlijkse contributie worden betaald, want die is zelfs niet toereikend voor het drukken en verzenden van ons blad. Bij de Pors-Post moet altijd geld bij. Wij zijn dan ook in hoge mate afhankelijk van vrijwillige bijdragen of van giften. Denkt u daar eens aan, wanneer in uw familie iets te vieren of te verdelen valt? De stichting moet óók kunnen bestaan. En dat kan alleen maar met uw hulp!

Eigenlijk is alles verder hetzelfde gebleven.
Alleen hebben wij elkaar het ja-woord gegeven op

22 september 1988
te Woudrichem.

Brian en Ellen Pors

Pendrechtstraat 37, 3082 XB Rotterdam

Diameter 22-28-34-40 cm.

Per stuk of in
serie leverbaar
met waarmark-
signatuur
en certificaat.

WANDBORDEN

Origineel handgeschilderd
DELFTS BLAUW
of gekleurd.

Landschap of familiewapen, wo-
ning of historisch monument,
jubileum of...

Elk gewenst motief of decoratie.

Breeschoten

De Smalle Zijde 54,
3903 LR Veenendaal.
Telefoon (08385) 1 07 76.

Carlijn van Soest gaat met presentator Jan Roelands op zoek naar haar voorouders

Veel Porsen hebben de Teleac-cursus Genealogie gevolgd, die in september nog eens is herhaald. Hiernaast Jan Roelands die onze reünie 1987 bezocht voor het maken van t.v.-opnamen en interviews. Carlijn van Soest liet in de cursus zien hoe voorouderonderzoek in zijn werk gaat en met welke problemen men dan te maken krijgt.

KONINGIN EMMA ONTMOET NEELTJE PORS

Onder deze titel heeft onze voorzitter op de reünie een lezing gehouden. Deze lezing drukken wij als "basistekst" op de hierna volgende pagina's af. Als "basistekst", want bij de lezing behoren allerlei interessante bijlagen, zoals de notulen van de Inrichting voor Doofstommenonderwijs te Rotterdam, de correspondentie met het Huis van de Koningin-Moeder, uittreksels uit notulen, correspondentie enz. Lezing plus bijlagen zijn samengevoegd in een boekje, dat voor f 5,00, exclusief portiekosten bij het secretariaat verkrijgbaar is. Voor de echte liefhebbers van onze familiegeschiedenis!

Henk is er in geslaagd een ontroerend verhaal op heldere en indringende wijze weer te geven. Het Blindenfonds, dat als gevolg van de ontmoeting tussen Koningin Emma en Neeltje Pors werd opgericht, bestaat nu nog!

De hoofddirecteur van de Koninklijke Ammanstichting, de heer Drs. P.H. van Veen, schreef ons n.a.v. onze brochure:

"Trefend wat zo'n bezoek (van koningin Emma) en Neeltje Pors tot stand kon brengen! Toen voor de oud-leerlinge Neeltje Pors, nu voor de leerlingen en oud-leerlingen, die een beroep doen op het nog steeds bestaande Blindenfonds. Mogelijk dat het jaarlijks onderzoek bij leerlingen naar het zogenaamde Usher-syndroom (een samen met doofheid of ernstige slechthorendheid voorkomende ernstige oofafwijking die leidt tot het zogenaamde kokerzien en tenslotte tot blindheid) daaruit bekostigd wordt. Voorlopig heeft de Ammanstichting daar zelf nog een fonds voor, maar in deze tijd van bezuinigingen blijft het steeds maar weer de vraag hoe lang nog. Fijn dat er zo'n intern fonds is, lang geleden tot stand gekomen; en dat laatste op zo'n bijzondere wijze".

De Dienst van het Koninklijk Huis schreef ons: "Namens Hare Majesteit de Koningin zeg ik u dank voor uw brief van 25 augustus 1988 en voor de bijgevoegde brochure 'Koningin Emma ontmoet Neeltje Pors', de tekst van een door u te houden lezing op 1 oktober 1988.

Het was vriendelijk van u de Koningin hiervan een exemplaar toe te zenden. Met gevoelens van de meeste hoogachting, S.J.van Riel-Hooykaas, particulier secretaresse van Hare Majesteit de Koningin en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Claus der Nederlanden".

DOOR UW DONATEURSCHAP VAN ONZE STICHTING STEUNT U ONS STREVEN NAAR EEN ZO COMPLEET MOGELIJKE FAMILIEGESCHIEDENIS, VERSTERKT U ONZE ONDERLINGE BAND EN SAAMHORIGHEID EN BRENGT U ZO AF EN TOE OOK EENS EEN ZONNETJE IN HET LEVEN VAN PORSEN DIE DAT NO-DIG HEBBEN.

BESTEL DE HIERBOVEN OMSCHREVEN BROCHURE!

Broeders en zusters,
 Waarde vrienden!

KONINGIN EMMA ONTMOET NEELTJE PORS
 =====

Nu wij vandaag te gast zijn in één der gebouwen van de Koninklijke Amman-stichting, is het wellicht een goede gelegenheid te herinneren aan een zeer bijzondere en historische relatie tussen de familie Pors en deze instelling.

De eerste onderwijsinstelling voor doven te Rotterdam was de "Inrichting voor Doofstommenonderwijs", waaruit later het Rudolf Mees-Instituut is voortgekomen en die deel uitmaakt van de Amman-Stichting. Het begrip "inrichting" gebruiken wij al lang niet meer; het heeft een wat nare bijklank. En over "doofstommen" praten wij ook niet meer. Onze dove medemensen verdienen het allerminst met het begrip "stom" te worden opgezaald. Velen hunner hebben wel degelijk geleerd om te spreken en/of via gebarentaal met anderen te communiceren. Dat men doof is behoeft geenszins te betekenen dat men ook minder intelligent zou zijn dan de horende medeburgers. Maar vroeger sprak men nog van "doofstommen". Het is maar goed dat wij van dat nare, discriminerende woord af zijn.

De Koninklijke Amman-Stichting heeft een boeiend verleden! En in dat verleden is ook een momentje geweest, waarin een lid van ons geslacht, Neeltje Pors, met de instelling te maken kreeg. Die geschiedenis is bewaard gebleven doordat Koningin-Moeder Emma erbij betrokken was. Anders hadden wij misschien nooit iets over Neeltje Pors vernomen.

Koningin Emma was bij het Nederlandse volk bijzonder geliefd, want zij was een mens met een eenvoudige, beminlijke en zeer lieve persoonlijkheid. Groot was steeds haar deernis met alle mensen die in ellendige omstandigheden verkeerden en groot was ook steeds haar bereidheid daar wat aan te doen. Wij zullen het vandaag niet hebben over haar verdiensten als Koningin-Regentes, over haar staatkundige verdiensten. Wij spreken vandaag vooral over haar als m e n s, de hoogste eretitel die een sterveling maar kan dragen. En op die titel "mens" had zij het volste recht!

Koningin Emma is wellicht het meest in onze herinnering gebleven door haar onvermoeide inzet voor de tuberculosebestrijding, die haar hoogste vervulling kreeg in de bekende Emmabloemcollecte, alsmede door het door haar persoonlijk gestichte Oranje-Nassau-Oord voor t.b.c.-patiënten te Renkum. Maar dat geeft toch maar een e e n z i j d i g beeld van haar. Het is wáár dat zij veel voor de t.b.c.-bestrijding heeft gedaan, maar dat was niet haar enige verdienste voor de lijdende mensheid. Overal waar mensen in nood waren, kon men op de warme belangstelling en daadwerkelijke hulp van Koningin Emma rekenen. En zij deed dat niet vanuit een

zekere populariteitsbehoefte, want Koningin Emma was een bescheiden persoonlijkheid, meer "voornám" door de adel van haar geest dan door de hoge functie welke zij bekleedde. Wie herinnert zich niet die oude filmpjes van Koningin Emma, die ons een vrouw tonen die iedereen zich als moeder of als grootmoeder wel zou wensen. Want de titel "Koningin-Moeder", met de nadruk op "m o e d e r", droeg zij met recht en ere!

Zij was een diep-gelovige vrouw, voor wie het christen-zijn niet bestond uit een paar vrome regels en een getrouwe kerkgang. Zij was vooral "daderes des Woords", een navolgstster van Christus, begaan met de behoeftigen en de gevangenen, de doven, kreupelen en lammen, de zieken en de verdrukten. Naar déze mensen ging haar hart uit en het was geen pose, geen vroom "moeten", maar innerlijke behoefte, gevoed door de liefde tot de medemens en voortkomende uit de diepe begeerte navolgstster te zijn van Hem, Die door deze Liefde werd verteerd.

In ons familieblad Pors-Post heb ik al eens eerder geschreven (pag. 230) hoe ik bij een bezoek aan de Duitse kerk aan het Bleyenburg te Den Haag over haar in gesprek raakte met de koster. Uit overlevering wist hij mij te vertellen hoe trouw Koningin Emma de erediensten bezocht en hoe graag zij na afloop van de diensten napraatte met de predikant en de kerkgangers. Christus was voor haar DE Koning en zij had geen moeite met de woorden van Psalm 72 : 6, "ja, elk der vorsten zal zich buigen en vallen voor Hem neer". Dat deed zij maar al te gaarne! Menige "anonieme" gift in de collectezak schreeuwde als het ware haar naam uit. Koningin Emma heeft zich vooral door haar diepe menselijkheid een grote plaats in de harten van ons volk veroverd en wij kunnen niet anders, dan haar met groot respect en dankbaarheid gedenken.

Geen wonder, dat ook de doven haar liefdevolle belangstelling genoten. Op 13 april 1907 bracht zij daarom een bezoek aan de Inrichting voor Doofstommenonderwijs te Rotterdam.

Wij kunnen ons voorstellen dat het bestuur en het personeel van de "Inrichting" in rep en roer moeten zijn geweest. Want koninklijk bezoek was in die dagen een bijzonder gebeuren. Alles werd gereinigd en gepoetst, want men wilde uiteraard een zo gunstig mogelijke indruk op de Koningin maken. Maar dat niet alléén: het getuigde ook van respect en aanhankelijkheid om de Koningin te ontvangen in een propere, opgeruimde omgeving, waar niets aan het toeval was overgelaten. Ongetwijfeld was ook het personeel grondig geïnstrueerd hoe men Hare Majesteit had aan te spreken en hoe men zich verder diende te gedragen. Och, de Koningin zal het met haar geoefend oog allemaal wel hebben waargenomen. Maar zij kwam niet in de eerste plaats voor het fraaie gebouw, voor de directie of het personeel, maar voor de leerlingen.

Uitvoerig liet zij zich voorlichten over de toen moderne methoden die men bij het dovenonderwijs gebruikte. Van oudsher heeft het dovenonderwijs te Rotterdam een internationale reputatie van grote klasse gehad.

Ziet u dit tafereel voor u? De Koningin, gezeten op de beste stoel, bestuur en directie om haar heen, gestoken in het zondagse pak? Wie weet had het al heel wat hoofdbrekens gekost om alles zo te regelen, dat niets aan het toeval zou zijn overgelaten. Wie zou het woord voeren? Wie zou welke vragen mogen stellen? Wie dienden er bij de rondleiding door de inrichting voorop te lopen, wie in het midden en wie helemaal achteraan! Welke "juffrouw" zou voor Hare Majesteit de thee mogen binnenbrengen? Wie was verantwoordelijk voor de rode ereloper. En welke onderscheidingen zou men wel of niet dienen te dragen....

Voor zover wij de Koningin-Moeder uit de vele beschrijvingen van haar persoon en leven kennen, zal het protocol niet haar eerste zorg zijn geweest. Die dingen hóórden nu eenmaal. Daarvoor was zij ook niet naar Rotterdam gekomen. Zij wilde de leerlingen zien en met hen zoveel mogelijk communiceren. Zij wilde doordringen in het leed en in het gemis van die kinderen, die een extra handycap hadden om zich in de harde maatschappij van toen te kunnen handhaven, laat staan te ontplooien.

Als het hele inleidende protocol is afgewerkt, is het dan eindelijk zover. "Of het Hare Majesteit behaagt thans te worden rondgeleid....."

En bij die rondleiding komt Hare Majesteit in contact met een lid van onze familie, met Neeltje Pors. Stellig zal de directie op haar hebben gewezen als "een gecompliceerd geval", want Neeltje was niet alleen doof, maar ook bijna blind. Uit het in ons bezit zijnde oogmetingsrapport blijkt, dat zij niet veel meer heeft kunnen zien dan lichtnuances of sterk belichte voorwerpen.

Voor de directie was Neeltje misschien een interessant object om de Koningin-Moeder eens te laten zien welke resultaten er niettemin met zo'n leerlinge konden worden bereikt. Neeltje moest proeven afleggen in Brailleschrift. Via braille zal men haar wel hebben laten weten welke hoge bezoeker aanwezig was.

Uit de Notulen van de Inrichting voor Doofstommenonderwijs weten wij in elk geval hoe Koningin Emma reageerde. Wij lezen:

Toen aan Hare Majesteit onze halfblinde leerlinge werd voorgesteld, die proeven aflegde in het lezen van Brailleschrift en van het verstaan van hetgeen tot haar

gesproken werd door de woorden in de binnenzijde van haar hand te spellen, trok dit H.M. bijzondere aandacht.

Diepbewogen met het lot van het halfblinde meisje drukte H.M. haar enige bloemen in de hand en besprak zij met de Bestuurderen en Directeur den deerniswaardigen toestand, waarin deze bijna driezinnige verkeerde....

Een bijzonder tafereel!

Een doof en halfblind meisje dat de woorden die zij zeggen wil in haar hand spelt; een Koningin die de bloemen, die zij te Harer ere ontvangen had, aan dit meisje afstaat. Welk een blijk van oprecht medeleven en sympathie! Wat een kostelijke bloemen zijn dat eigenlijk geweest, want zij spraken hartetaal!

Hare Majesteit was "diepbewogen", staat er in de notulen. Is dat Koningin Emma niet ten voeten uit? Heeft zij misschien een ogenblik gedacht aan de blinde Bartiméüs, die bedelende aan de weg zat en toen hij hoorde dat Jezus in de buurt was begon te roepen "Jezus, Gij Zoon Davids, ontferm U mijner?"

Wij weten niet wat er in de Koningin is omgegaan, maar uit de maatregelen die zij trof is wel duidelijk, dat haar bewogenheid diep en oprecht is geweest. Net als bij haar grote Meester, die zij in alles wenste te volgen, ging haar hart uit naar de minste, naar de allerzwakste, naar de diepst getroffene!

Zeker is dat er tussen het bestuur en de Koningin een ernstig gesprek heeft plaats gevonden. De Koningin-Moeder wenste het lot van Neeltje te verzachten. Het bestuur zal haar zeker verteld hebben, dat Neeltje uit een arm gezin afkomstig was, want toen zij op 18 mei 1899 als leerlinge werd opgenomen, werd bepaald dat zij, in verband met haar zwakke sociale positie, geen schoolgeld behoefde te betalen...

Eén van de vragen, die Hare Majesteit ongetwijfeld gesteld zal hebben, is of een sterke bril mogelijk enig soelaas zou kunnen bieden, want zij eiste dat Neeltje onmiddellijk aan een bril zou worden geholpen en dat haar sociale omstandigheden zouden worden verbeterd. Maar zij liet het niet bij "eisen". Zij voegde er aan toe, dat zij graag bereid was ook een persoonlijke, financiële handreiking te doen.....!

En zo gebeurde het, dat Neeltje op 27 april 1907 met haar vader, Herman Leendert Pors, naar Deventer mocht reizen om de bekende oogspecialist Dr. Faber te raadplegen.

De rekening van deze reis is bewaard gebleven: De kosten van het spoor bedroegen f 18,00; het consult van de geneesheer, die zijn tarief kennelijk aanzienlijk heeft gematigd, f 3,00; aan vertering werd f 3,80 uitgegeven; voor vergoeding van arbeidsloon werd f 2,00 in rekening gebracht, in totaal f 26,80. Uit de vergoeding van arbeidsloon, zijnde f 2,00, is wellicht af te leiden welk salarisdeel de vader derfde door zijn dochter naar Deventer te begeleiden. Hoog is dat salaris zeker niet geweest. Dat blijkt ook uit het feit, dat Neeltje geen schoolgeld behoefde te betalen. Arbeiders verdienen f 10.- à f 12.- per week.

Het oogmetingsrapport van Dr. Faber is eveneens bewaard gebleven. Voor wie dit rapport interpreteren kunnen, **mogelijk** interessant. Of Neeltje veel aan die bril heeft gehad, is niet bekend.

De Koningin-Moeder liet het niet bij een bosje bloemen en een bril, want zij wenste dat ook de sociale omstandigheden van Neeltje zouden worden verlicht. De Koningin wilde dat er een fonds zou worden opgericht met een bepaald kapitaal, uit de rente waarvan Neeltje periodieke ondersteuning zou ontvangen. Aan dit fonds heeft Hare Majesteit persoonlijk een bedrag van f 250,00 bijgedragen, hetgeen, gemeten aan het doel van het fonds en aan de geldswaarde van die dagen, niet onaanzienlijk was.

Kennelijk heeft de Koningin op spoed aangedrongen, want al op 2 september 1907 schreef de Inrichting voor Doofstommenonderwijs aan de Groot-Meester van H.M. de Koningin-Moeder, Jhr. S.M.S. de Ranitz een lange brief, die begon met H.M. dank te zeggen voor de bijdrage van f 250,00, "van welke milde beschikking ook door het Bestuur onzer inrichting met groote erkentelijkheid werd kennis genomen".

Met de kennelijk door Hare Majesteit gedane suggestie om voor dit fonds "desnoods jaarlijkse kleine contributiën te vragen" en daarvoor via de pers de medewerking van het publiek in te roepen, was het bestuur van de Inrichting kennelijk niet zo ingenomen. Men moest al zo dikwijls een beroep op het publiek doen. Zo'n apart fonds kon ook nadeel opleveren voor de gebruikelijke acties....En de bijdragen gingen al achteruit "door overlijden en andere oorzaken".

Maar wat doet men als bestuur, wanneer een Koningin je iets vraagt? Aan zo'n verzoek gevolg geven, natuurlijk!

En dus werd gelijktijdig medegedeeld, dat naar het oordeel van het Bestuur het fonds "onverwijld" moest worden opgericht en in werking diende te treden. Via het jaarverslag zou dan voor belangstellenden de gelegenheid worden geopend het fonds door bijdragen te steunen.

Het bestuur heeft zeker zijn best gedaan! Met medewerking van enkele vrienden slaagde het bestuur er in, de gift van f 250,- van de Koningin-Moeder meegerekend, een kapitaaltje van f 2000.-- op tafel te brengen. Niet zonder trots werd zulks door Jhr. De Ranitz bericht. Aan Hare Majesteit wordt gevraagd "het onder voorbehoud genomen en nog niet medegedeeld besluit van het bestuur om aan het meisje N.Pors uit de renten van het fonds ene maandelijksche uitkeering van Zes Gulden toetzeggen", kon worden goedgekeurd.

Na correspondentie met Jhr. De Ranitz, die enkele wijzigingen in het eerste artikel van het reglement voorstelde, ging dit eerste artikel luiden:

REGLEMENT OP HET BLINDENFONDS (1907)

Artikel 1

Naar aanleiding van het bezoek van H.M. de Koningin-Moeder aan de Inrichting voor Doofstommen-Onderwijs te Rotterdam op 13 april 1907, waarbij ook H.Ms. aandacht zich vestigde op de bijna blinde oud-leerlinge Neeltje Pors, geboren te Rotterdam den 27 September 1886, besloot het Bestuur van voornoemde Inrichting tot het stichten van een Fonds, dat heden in werking treedt.

Koningin Emma. Detail van een schilderij van W. Sluiter

Het reglement was ondertekend door de heren P.C. van Vollenhoven en A.F. Fehmers, respectievelijk voorzitter en secretaris van het bestuur.

Hare Majesteit kreeg twee bedankjes voor haar gift, één van het bestuur en één van de ouders van Neeltje. De brief van de ouders van Neeltje aan het bestuur is bewaard gebleven.

Herman Leendert Pors schrijft niet rechtstreeks aan de Koningin-Moeder, maar aan het bestuur. De brief luidt:

Aan het bestuur van de doofstommeninrichting Alhier.

wij ondergeteekende, gevoelen ons gedrongen, uw geacht College onze innige dank te betuigen voor uw welwillende bemoeijngen inzaken uwer oudleerlinge (onze dochter) Neeltje Pors.

Hoogachtend

uw Dienstw. Dienaar H.L. Pors
en Dienaresse P.Langstraat.

Rotterdam, 21 October 1907.

Zowel uit de verslagen van de Inrichting voor Doofstommenonderwijs als uit de brief van de ouders van Neeltje aan het bestuur blijkt, dat zij oud-leerlinge was. Kennelijk heeft het bestuur ter gelegenheid van het hoge bezoek van H.M. de Koningin Neeltje voor een demonstratie van haar kunnen uitgenodigd. Dat zij aan dat verzoek gevolg heeft gegeven, is een goede zaak geweest. Onze secretaris, Arie Pors, is eens in bij de Gemeentelijke Archiefdienst van Rotterdam nagegaan wat het fonds haar aan revenuen heeft opgeleverd.

De eerste uitkering vond plaats op 1 oktober 1907, dus al meteen na de instelling van het fonds. Het was een uitkering van f 6,00 per maand, die gecontinueerd werd tot en met 31 december 1917, dus tien jaar lang.

Per 1 januari 1918 ging het bedrag omlaag. Het werd toen f 12,-- per kwartaal oftewel f 48,00 per jaar. Dat bleef zo doorgaan tot en met het tweede kwartaal van 1926.

Voortgezet speurwerk in de archieven bracht aan het licht, dat een zoon van Neeltje, Herman Pors, doof geboren en kreupel(!) in 1929 voor een bedrag van f 15,50, in 1930 f 26,00 en in 1931 f 33,00, verhoogd met een bedrag van f 0,34 aan tramgeld van het fonds heeft ontvangen.

Deze geschiedenis hebben wij in ons familieblad Pors-Post al eens gepubliceerd (3e jaargang nummer 9, april/mei 1979, pagina's 230 t/m 234) en onder de aandacht gebracht van H.M. Koningin Juliana, die ons daarvoor een waarderende dankbetuiging zond.

Uiteraard hebben wij in 1979 ook het bestuur van de Amman-Stichting van onze bevindingen op de hoogte gesteld. Toen bleek dat het fonds formeel nog nooit was opgeheven. Want nóg verzorgt het uitkeringen! Maar deze geschiedenis staat met gouden letters in onze annalen opgetekend, niet omdat deze zo geweldig opzienbarend is, maar wel omdat de vanwege H.M. Koningin-Moeder betoonde menselijkheid waard is in respect en met dankbaarheid herdacht te worden.

Dit verhaal is "zomaar" gegrepen uit het leven van één der Porsen. Het is een tragisch verhaal. Want wij bedenken dat Neeltje voortgekomen is uit een aanvaankelijk rijk en machtig boerengeslacht, waarvan één der voorvaderen, Clement Lenaertszoon Pors (Charlois plm. 1575 - Charlois 1649) leenheer was van de Heren van Putten en Strijen, die toen als kleine vorsten over dit gebied heersten.

Elke generatie, elke individuele Pors heeft een eigen geschiedenis, bepaald door "ups" en "downs". Die geschiedenissen gaan of teloor of monden uit op vergelend papier, totdat de tijd ook de geschreven verhalen voorgoed uitwist. Die wetenschap relativeert de uiteindelijke betekenis van ons aller bestaan. Maar alle levens blijven bekend bij God.

Voor Koningin-Moeder Emma geldt het grote woord van haar Meester:

Voor zoveel gij dit een van deze Mijne minste
gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan !

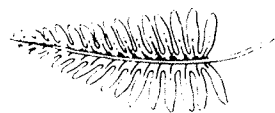
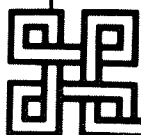
Ik dank u voor uw aandacht.

13 April
1907

De handtekening van Hare
Majesteit de Koningin-Moeder
in het gastenboek van de
vm. Doofstommeninrichting te
Rotterdam, gedateerd
13 april 1907, de datum waarop
Neeltje Pors en Koningin Emma
elkaar ontmoetten.
Een ontmoeting met grote ge-
volgen, zowel voor Neeltje
als voor alle blinde doven
die na haar aan de zorgen
van de Kon. Ammanstichting
werden toevertrouwd.
Zo spreekt het verleden ons
nog aan, het herinnert aan
veel leed, maar toch ook aan
veel goeds!

=====

STAMREEKS VAN NEELTJE PORS

=====

1. LENAERT LENAERTSZOON JONGE PORS

- * Charlois plm. 1550
- + Charlois 1591, begraven in de "afftercarck"
- x Aechtge Adriaens Porre
- + Charlois 1627

2. CLEMENT LENAERTSZOON PORS

- * Charlois plm. 1575
- + Charlois 1649
- x Neeltje Harmans van der Schoor ca 1600
- * Charlois plm. 1582
- + Charlois 1617

3. PIETER CLEMENTS PORS

- * Charlois ca 1600
- + Charlois 28-05-1654
- x Annetje Leenderts Slurp ca 1642
- * onbekend
- + Charlois na 1694

4. CLEMENT PIETERS PORS

- * onbekend
- + Charlois na 1703
- x Charlois 17-03-1675 Niesje Huijgen Booster
- + Charlois na 12-04-1681

tweede maal

Lijntje Cornelis Nagchtegaal 13-10-1683 te Rotterdam

5. WILLEM CLEMENTS PORS

- Gedoopt Charlois 16-11-1692
- + Charlois 09-03-1735
- x Charlois 11-05-1727 Neeltje Harmans van der Hoek
- * Simonshaven (Geervliet) 01-01-1703
- + Charlois 26-08-1778

6. CLEMENT WILLEMSZOON PORS

- Gedoopt Charlois 21-03-1734
- + Charlois 07-02-1816
- x Charlois 25-01-1761 Grietje Hendriksdochter Rosewaart
- Gedoopt Charlois 06-11-1735
- + Charlois 05-02-1816

7. HARMEN CLEMENTS PORS

- * Charlois 20-01-1780
- Gedoopt Charlois 23-01-1780
- + Charlois 27-02-1867
- x IJsselmonde 27-07-1800 Elisabeth Sparreboom
- * Ridderkerk 1774
- + Charlois 02-08-1831

tweede maal

Charlois 20-07-1832 Elizabeth van der Schoor

* Charlois 20-01-1803

+ Charlois 1877.

8. LEENDERT HARMENS PORS

* Charlois 11-03-1834
+ Hekelingen 02-02-1916
x Piershil 27-03-1857 Sijtje Molendijk
* Piershil 15-04-1834
+ Hekelingen 20-02-1909

9. HERMAN LEENDERT PORS

* Hillegersberg 28-07-1857 (op 07-03-1899 ingeschreven Oud Beijerland)
x 1. Neeltje van der Hoeven
x 2. Pietertje Langstraat
* Oud Beijerland 28-09-1862
+ Rotterdam 14-03-1930

Kinderen uit het eerste huwelijk van Herman Leendert Pors (x Neeltje van der Hoeven):

Leendert * Oud Beijerland 28-06-1885
NEELTJE * Oud Beijerland 27-09-1886 (afgevoerd naar Nieuwveen 13-06-1930)
Jacob * Oud Beijerland 16-04-1889

Kinderen uit het tweede huwelijk van Herman Leendert Pors (x Pietertje Langstraat):

Hendrik * Oud Beijerland 11-02-1894
Sijtje * Oud Beijerland 20-09-1895, + Rotterdam 10-10-1978 1)
Simon * Rotterdam 24-12-1899, Rotterdam 30-03-1944 2)
Pieter * Rotterdam 28-04-1903
Francina * Rotterdam 19-11-1905.

10. NEELTJE

Neeltje was ongehuwd en had één zoon, Herman, geboren te Utrecht op 26 augustus 1911. Het kind was doof, bijna blind en kreupel.

Voetnoten:

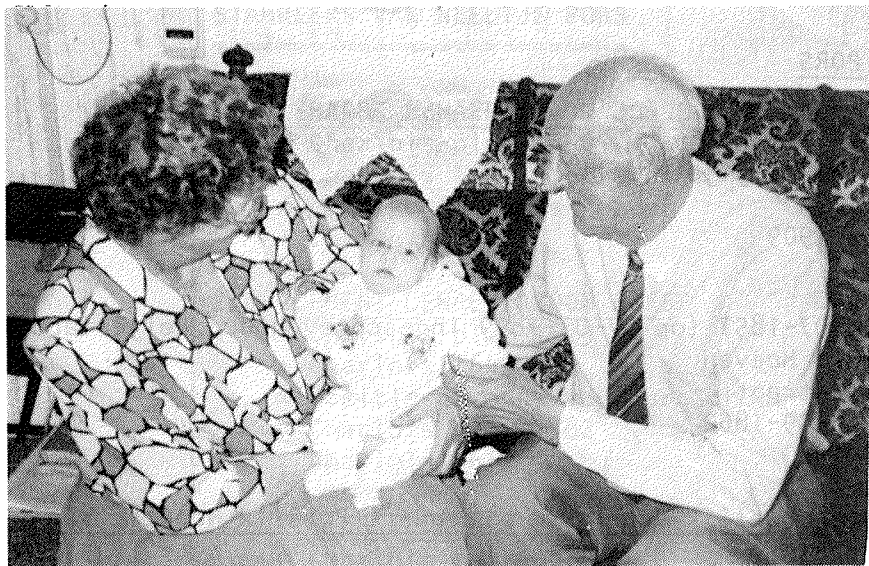
- 1) Foto van het graf in bezit familiestichting
- 2) Foto van het graf in bezit familiestichting. Grabschrift: Zijn leven was liefde.

Opmerkingen:

Het adres van Herman Leendert Pors was van 10 januari 1939 Wilgenstraat 48b te Rotterdam. Herman Leendert overleed op 20 april 1941 aldaar.

Neeltje overleed op 21 december 1941, in hetzelfde jaar waarin ook haar vader stierf. Zij is 55 jaar oud geworden.

"Wij laten u weten dat wij voor het eerst opa en oma zijn geworden van een kleindochter SHARONA, schrijft de familie A.Molendijk-Pors ons, "en wij zijn er zeer dankbaar voor dat wij dit mogen meemaken".

Hiernaast de foto van het grootouderlijk echtpaar Molendijk-Pors met de nieuwe borelinge, die "een wolk van een meid" blijkt te zijn. Hartelijk gelukgewenst. Moge Sharona een lang en gelukkig leven tegemoetgaan!

OP DEZE PAGINA EEN AANTAL ONS TOEGEZONDEN FAMILIEBERICHTEN EN LEUKE FOTO'S. WIJ HOUDEN ONS DAARVOOR STEEDS TEN ZEERSTE AANBEVOLEN. INGEZONDEN BERICHTEN HOUDEN ONS BLAD LEVENDIG EN GEVARIEERD EN GEVEN EEN GOED INZICHT IN HET REILEN EN ZEILEN VAN DE PORSFAMILIE. WIE HET VOORBEELD KAN VOLGEN, WORDT DAARTOE HARTELIJK UITGENODIGD!

REDACTIE PORS-POST

=====

DAT IS LEUK!

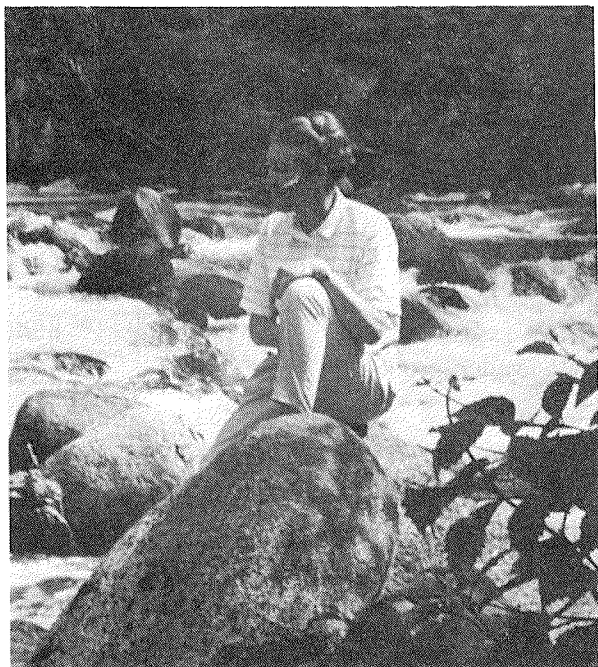
Ger en Hanneke Pors uit Wijk bij Duurstede zijn samen met hun jongens Matthijs en Ronald in Denemarken geweest. Zij hebben daar een tuin met geneeskrachtige kruiden bezocht, welke tuin behoort bij het Øm Kloster.

Eén van de geneeskrachtige kruiden die zij aantroffen was de Myrica Gale oftewel Porsenkruid. Op de foto wijst Ger naar het bordje, waarop de naam PORS prijkt. De beide zoons kijken goedkeurend toe!

=====

BELASTINGSCHULD.... Wij kregen een fotokopie van de familie Visser-Pors uit Krommenie van een belastingaanslag uit 1939-1940. C.Visser werd voor een inkomen van f 397 per jaar aangeslagen voor het betalen van één gulden en negentig centen inkomstenbelasting. Hij heeft deze schuld keurig in vier termijnen betaald..... Soms is de goeie ouwe tijd inderdaad nog niet zo slecht geweest, ofschoon, van een jaarinkomen van f 397.- kon je ook geen bokkesprongen maken. Co Visser-Pors is zeer ziek geweest en is eigenlijk nog in de versukkeling. Wij willen dat altijd graag weten voor het bezorgen van een bloemetje. Beterschap, Co!

JEANNE PORS IN ALASKA

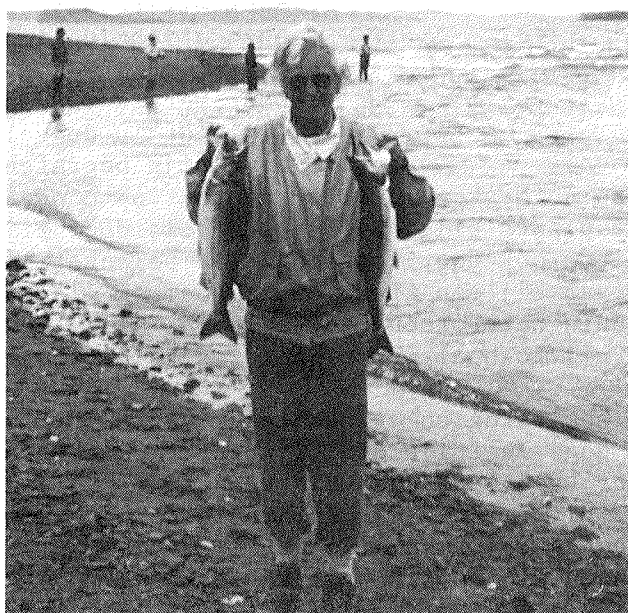
Jeanne Pors, Merellaan 43 te 3145 EB Maassluis zond ons de hierbij afgedrukte foto's, die herinneren aan haar vijf weken durend verblijf in Alaska, de meest noordelijke staat van de Verenigde Staten van Amerika.

Jeanne Hanko-Otten had haar voor dit verblijf uitgenodigd en heeft met haar tante zeer fraaie tochten door bergen en door dalen en langs vele baaien gemaakt. Dat zij ook zalmvisserij hebben bezocht, blijkt wel uit de foto's! Ook was er een interessante ontmoeting met eskimo's.

Op het vliegveld van Anchorage werd Jeanne door haar nicht afgehaald. Bij terugkomst stond broer Herman op Schiphol te wachten. En niet alleen op Jeanne, maar ook op de zalm die zij zeide te hebben meegebracht...

Hoewel daaraan steeds sterker werd getwijfeld naarmate de tijd verstreek en de zalm alsmaar niet arriveerde, bleek deze met een volgende vlucht te zijn aangekomen....

Jeanne heeft een onvergetelijke reis gehad, niet alleen door het overweldigende natuurschoon, maar ook door de hartelijkheid van de familie Hanko, trouwe abonnees en lezers van onze Pors-Post, die wij via dit artikel nog maar eens hartelijk groeten!

Wij kunnen ons voorstellen dat er heel wat oude en goede herinneringen zijn opgehaald en dat ook onze familieorganisatie, waarvan zowel tante als nicht lid zijn, onderwerp van gesprek is geweest.

Plaatjes doen meer dan een verhaal. En als we de plaatjes zo eens bezien, hebben de dames zich best geamuseerd!

Jeanne Pors bedankt voor de foto's. We vonden het leuk.

En jullie daar in Alaska, blijf met ons verbonden, want jullie horen er helemaal bij, al wonen jullie een heel eind hier vandaan.

Een mooi plaatje, jij daar op die steen, Jeanne! Het doet ons denken aan de bronzen meermin in de haven van Kopenhagen...

„Mijn genade is u genoeg”

Bedroefd maar dankbaar voor alles wat hij voor ons is geweest, berichten wij u dat God tot Zich genomen heeft, in de hope des Eeuwigen Levens, mijn lieve man, onze lieve zorgzame vader, groot- en overgrootvader

LEENDERT PIETER ARIE PORS

in de leeftijd van 81 jaar.

Ermelo: C. L. Pors-Ooms
Krimpen aan den IJssel: Nel en Bert
Stiens: Leny en Piet
Strijen: Tiny en Ewoud
Ermelo: Arie en Loes
Amersfoort: Coby
Harlingen: Wil en Henk
Harderwijk: Ton en Marika
Ermelo: Levina en Paul
Klein- en achterkleinkinderen

9 september 1988
Sportlaan 91
3851 CB Ermelo

De overledene is thuis opgebaard.

De begrafenis zal D.V. plaatsvinden op dinsdag 13 september a.s. om 12.00 uur op de Algemene Begraafplaats te Ermelo.

Vooraf wordt een rouwdienst gehouden in het Uitvaartcentrum C.U.V., Varenlaan 25 te Ermelo, aanvang 11.30 uur.

Gelegenheid tot condoleren na afloop van de begrafenis in het Uitvaartcentrum.

IN MEMORIAM

Met Leen Pors is een van onze oudste mannelijke aangeslotenen van ons heen gegaan. Niet diabetis, maar leverkanker ondermijnde zijn gezondheid zodanig, dat zijn lichaam daaraan tenslotte bezweken is.

Een zeer liefhebbende echtgenoot en een zeer goede vader is uit de kring van zijn vele geliefden weggenomen, een knap musicus, een goed muzikleraar en vooral een goede vriend!

Nog vorig jaar mocht hij zijn organistenjubileum vierde en daarvoor dankbaar een ereprijs in ontvangst nemen.

Zijn vrouw was zijn enige en grote liefde, die hij altijd met veel zorg en toewijding omringde. Zij en haar kinderen zullen hun man en vader missen.

Leen was een trouw reüniebezoeker. Wie herinnert zich niet zijn fraaie pianospel. Hij was ook de dichter en componist van ons Porsenlied. Ook daarvoor blijft hij bij onze stichting in herinnering.

Door werkzaamheden waren wij niet in de gelegenheid zijn begrafenis bij

te wonen, maar de avond daarvoor zijn Foeko en Henk namens het bestuur op condoléancebezoek geweest. Want Leen nam een voorname plaats bij ons in, eensdeels door zijn altijd nadrukkelijke aanwezigheid, anderzijds ook door zijn oprechte belangstelling voor het wel en wee van ons geslacht, waarvan hij een trots en zelfbewust lid was. In augustus nog bleek hij bereid op de reünie het Porsenlied te spelen of te dirigeren. Zijn hart was er goed voor, ofschoon hij toch al met zijn gezondheid tobde. Het heeft niet mogen zijn.

Zijn vrouw wil vooral in dankbaarheid aan hem terugdenken, dankbaar voor wat hij voor haar betekend heeft, dankbaar ook voor de hoge leeftijd die hij heeft mogen bereiken. Tenslotte komt aan elk leven een eind. Voor Leen betekende dit een einde aan een welbested en een goed leven. Jarenlang heeft hij in de kerk van Ermelo de kerkzang begeleid op zijn geliefde orgel. Hopen wij nu dat hij met alle gezaligden eeuwig mag zingen van Gods goedertierenheden. Dat gunnen wij hem zo heel hartelijk!

Wijlen Leendert Arie Pors met zijn echtgenote, met wie hij meer dan 50 jaar in de echt verbonden was.

Ds. Marchant heeft zijn begrafenis geleid. Vooraf werd een rouwdienst gehouden, waarbij de predikant als tekst de woorden van Paulus koos: "Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Heere. Derhalve ben ik zelf met mijn verstand dienstbaar aan de wet Gods, maar met mijn vlees aan de wet der zonde. Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn".

OP DE REÛNIE: ALLEMAAL OP DE FOTO

Het is voor ons bestuurslid Cor Pors en diens echtgenote Pepi, geassisteerd door hun beide fantastische kinderen, een hele kluit geweest, maar alle Porsen die de reünie hebben bezocht, zijn geportretteerd. Nou ja, een enkele fotoschuwe bezoeker zal zich wellicht gedrukt hebben, maar het gros van de reünisten is op de gevoelige plaat vastgelegd. Die foto's zullen van Pors-Post tot Pors-Post worden gepubliceerd, zodat alle Porsen elkaar beter leren kennen en ook degenen die na ons zullen komen zich een indruk kunnen vormen hoe de Porsen "van toen" er uitzagen.

Annie de Vroedt, die altijd de trouwe verzorgster en begeleidster is geweest van tante Marie Pors uit Oud-Beijerland, heeft video-opnamen van de reünie gemaakt.

Als Annie haar opnamen "goed" vindt, draaien we de band volgende keer graag af.

Foto's zijn bij Arie natuurlijk na te bestellen. U kijkt er maar naar uit!

Arie had - zoals gebruikelijk - weer een bord opgehangen met daarop geprikt een groot aantal foto's van de reünie 1987. Hij mocht wederom verschillende bestellingen noteren. Ook werden er weer Porsenattributen verkocht, zoals boekjes, wapenafbeeldingen, speldjes, penningen enz.

Aan het eind volgde ook nog een verrassing: alle reüniedeelnemers kregen een wijnglas mee naar huis, met daarin het familiewapen gegraveerd. GRATIS EN VOOR NIETS! Natuurlijk rekent de penningmeester er nu op, dat de aangeslotenen zo af en toe ook eens onze kas bedenken met een giftje...

GIFT UIT NALATENSCHAP

Mevrouw Boomsma-Pors kwam op de reünie medelen, dat uit de nalatenschap van haar zuster, tante Riena, vijfhonderd gulden voor onze stichtingskas is afgezonderd. Wij danken voor deze hartelijke geste heel vriendelijk!

PORSENLIED UIT MEER DAN HONDERD KELEN

Het Porsenlied, gecomponeerd door wijlen Leen Pors (zie foto hierboven) werd op de piano begeleid door Levina Pors, jongste dochter van de overledene. Haar zusters boden bijstand met de zang. Het moet een goede traditie bij de Porsen worden op elke reünie dit lied met zijn fraaie melodie ten gehore te brengen en vooral mee te zingen. Dat Levina het lied van haar vader op de reünie mocht spelen, mag zij beschouwen als een hommage aan hem. Leen heeft zich met dit lied, net als Saartje met haar vaandel, met gouden letters in de annalen der stichting geboekstaafd.

BEDANKJE

Laten we onze kinderen niet vergeten, die zo fantastisch hebben gesjouwd en gezeuld op de reünie en het bestuur tot zo'n grote steun zijn geweest. Bedankt, jongens en meisjes!

Ensemble voor muziek uit Middeleeuwen
en Renaissance

Capella Antiqua Goudensis

Het ensemble Capella Antiqua Goudensis werd in 1976 opgericht en telt een tiental enthousiaste amateur- en beroepsmusici. Tot nu toe verzorgde de Capella een groot aantal concerten in Nederland, België en Frankrijk.

Capella Antiqua specialiseert zich in de uitvoering van vocale en instrumentale muziek uit Middeleeuwen en Renaissance. Zij beschikt over een uitgebreid instrumentarium, voornamelijk kopieën van oud instrumenten. De laatste jaren specialiseert de Capella zich in de opbouw van thematische programma's, waarbij veel aandacht wordt gegeven aan informatieve toelichting bij de concerten.

Als je er op uit bent de jaarlijkse Porsenreünie te verknoeien, dan moet je "Piet met de trekharmonica" en "Lien met de mandolien" laten optreden en vooral harde muziek ten gehore brengen. Dat is voor de meeste Porsen helemaal het einde, maar dan in de negatieve zin. Daar hebben wij (gelukkig) het publiek niet voor. Maar een goed en beschaafd stukje muziek mogen de meeste Porsen graag horen. Vandaar dat het bestuur Capella Antiqua Goudensis heeft laten optreden, een groep jonge mensen met veel gevoel voor zang en muziek. Welnu, het programma mocht gehoord en gezien worden! Van hoog niveau, zere beschaafd en voor de meest behoudende Pors bepaald aanvaardbaar. Er werden liederen ten gehore gebracht vanaf de 13e eeuw, gespeeld op antieke instrumenten. Het geheel stond onder leiding van André Bunnik. Niet alleen het ensemble, maar ook wij hebben veel complimentjes gehad voor het optreden van deze groep op onze reünie.

Uitgevoerd werden werkjes van Melchior Franck, Arnold von Bruck, Cipriano de Rore, Guillaume de Machaut, orlando di Lasso, Pezel, Thomas Morley en Henry VIII en van een aantal anonieme componisten.

Muziekinstrumenten o.a.: blokfluit, kromhoorn, virginaal, cornamuse, dulcimer, gamba en slagwerk.

JAWEL HOOR, EEN KRENTENBROOD VAN EEN METER LANG!

Op de reünie waren ook klederdrachten te zien. Dat Klazien Pors een Scheveningse dracht droeg, dät wisten we. Want zij deelde scheutig haring rond en voor iedereen die er maar trek in had een glaasje brandewijn. Maar die andere mevrouw, wat had die nu voor een klederdracht?

Daar mocht naar geraden worden. Via een formuliertje... En er was maar één winnaar, Kees Bruinzeel, de echtgenoot van onze vroegere penningmeester Janny Pors. Kees had ingevuld: Benthuizen.

Hoe kwàm ie er op! En het was nog goed ook!

Een meter krentenbrood werd zijn deel. Wat een kanjer. Met opgespoten de naam van onze stichting, het jaar van oprichting en het jaartal van de reünie, 1988.

Maar Kees, wat doe je met een meter krentenbrood???

GENEALOGENTAFEL

De "genealogentafel", dit jaar bemand door Floor Vos en Truus Pors-Van der Lecq (dit laatste in verband met de absentie van Nico) heeft het wat minder druk gehad dan vorige jaren, maar toch is er weer waardevol materiaal ingeleverd. Loes Pors uit Harderwijk hebben wij - evenals vorige keren - weer druk zien schrijven om haar genealogie te vervolmaken. Elk jaar pikt ze toch weer een aantal saillante gegevens uit onze archieven. Goed zo! Wanneer u familiebescheiden hebt, die u voor onze collectie wilt afstaan, dan graag!

Floor dankt Truus voor haar bereidwilligheid tot het verlenen van assistentie en daar sluit het bestuur zich gaarne bij aan.

TROUWDAG LEO PORS EN THEADORA KOOIJMAN

Op 15 april, precies te 14.15 uur zijn Leo Pors en Theadora Kooijman in het Oude Raadhuis te Oud-Beijerland in het huwelijk getreden. Het bruidspaar verscheen in een witte Opel Omega, die vader Henk Pors voor zijn autorijsschool All-Round gebruikt, binnen welke onderneming Leo en Theadora, maar ook vader Henk Pors en moeder Pleun Pors werkzaam zijn.

Na de huwelijksplechtigheid toog men naar het verzorgingstehuis "De Open Waard", waar Opa Jan Pors woont, recent gehuldigd als de oudst aanwezige mannelijke Pors op de reünie. Theadora heeft in dit verzorgingstehuis stage gelopen voor haar opleiding Bejaardenzorg en Leo geeft in dit tehuis éénmaal per week theorie voor het rijbewijs alsmede onderwijs voor het chauffeursdiploma. Niet aan de oudjes, natuurlijk! In De Open Waard kent men de Porsen dus goed. Tweehonderd personen kwamen op de receptie, die uitliep tot 23 uur. Zo gezellig was het.

Leo en Theadora, onze beste wensen!

FAMILIEVAANDEL INGEWIJD

Op de reünie van 1 oktober is het familievaandel ingewijd. Dat gebeurde door Saartje Boot-Pors uit Rotterdam en de kleine Dennis Pors uit Oud-Beijerland, dus door één van de oudste reünisten en de jongste! Saartje had op deze eer volledig recht, want zij heeft het vaandel gemaakt.

Het vaandel is uitgevoerd in koningsblauw fluweel en voorzien van sierkwasten aan beide zijden. Op het fluweel is als ondergrond de Charloise vlag in schildvorm aangebracht in de lichtblauwe en witte kleuren en daarop het familiewapen Pors, het schild met de drie bomen en de drie schaapjes daarvóór in het gras, alles in de oorspronkelijke en officiële kleuren. De Charloise vlag herinnert aan het stamddorp der Porsen, het dorp dat zij in zoveel burgerlijke en kerkelijke functies hebben gediend.

Voorzitter Henk legde de betekenis van het vaandel uit en ook ging hij in op de symboliek van ons familiewapen. De bomen herinneren waarschijnlijk aan de beplanting van de zomerdijken, die de Charloise polders tegen het zeewater moesten beschermen. De drooggevalen gronden waren nog zeer verzilt, zodat daarop alleen zeedistels en zeegrassen wilden groeien. Alleen voor schapen is deze vegetatie geschikt. Mogelijk zijn de eerste Porsen schapenhouders geweest.

Het getal drie duidt in de heraldiek altijd op de Heilige Drie-eenheid. De drie kruisjes in het Amsterdamse wapen, de drie bomen en de drie schaapjes in ons familiewapen. Tegenwoordig beginnen alle wetten met "In Naam der Koningin", maar vroeger, zo legde Henk uit, begonnen de acten met "In Nomine Trinitatis", dat is: In Naam der Heilige Drie-eenheid. De drie schapen herinneren daarom niet alleen aan het werk van de eerste Charloise Porsen, maar ook aan de Grote Herder, Die de afgedwaalde schapen zoekt, ze naar de veilige Stal brengt en zelfs zijn leven voor de schapen geeft.

Daar waar het familiewapen of het familievaandel is, worden alle Porsen gerepresenteerd, overledenen en levenden, voorgeslacht en nakomelingen. Zo is het wapen het eenheidssymbool van alle Porsen en het verbindt de generaties die samen het geslacht Pors vormen. Daarom dient het wapen met respect en eerbied te worden behandeld.

Saartje Pors heeft het vaandel aan onze familiestichting geschonken en dit feit wordt levendig gehouden door een koperen schild op de standaard, die haar naam vermeldt. Henk Pors uit Vlaardingen schonk de houten standaard. Daarvoor werd beiden veel dank gebracht, voor Henk onderstreept met een enveloppe met inhoud, voor Saar met een fraaie en volle boodschappenmand en een bloemstukje.

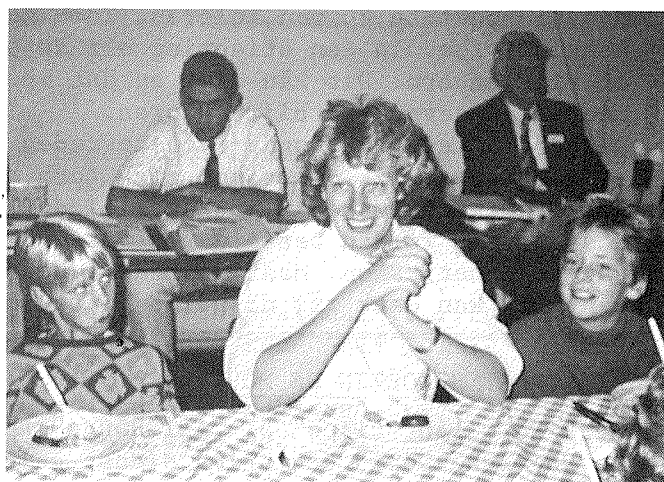
Saartjes creatie is zeer in de smaak gevallen. Vele uren heeft zij eraan gewerkt. De afwerking is werkelijk schitterend. Samen met de kleine Dennis onthulde zij het vaandel onder luid applaus, gevolgd door het zingen van het Porsenlied. Ook Dennis kreeg een enveloppe met inhoud, die hij onmiddellijk voor zijn "combine" (autocombinatie) bestemde... Zo werd ook de verbondenheid tussen jong en oud op onze reünie tot uitdrukking gebracht.

Saartje wilde in haar speechje van geen dank weten! Maar uit haar woorden bleek wel met hoeveel liefde en toewijding zij dit werk heeft verricht. De familie mag haar daarvoor dankbaar zijn.

Aan het einde van deze korte plechtigheid sprak onze voorzitter: "Zo zijn wij dan in het bezit gekomen van een waardig ereteken voor ons geslacht. Moge onder dit vaandel onze broederlijke en zusterlijke liefde tot in lengte van jaren bestendig blijven"

Benthuizense dracht. Kees Bruinzeel wist 't.....

Coby, daar zit je nou met je kroost!

Jan Naujoks en Jaap Pors, een geducht span op zo'n reünie! Denk er om, dat we op je steunen, Jan!

En helemaal rechts: Nee maar, Klazien! Je ziet er uit alsof je zo van Scheveningen komt....

Jaap als reünievoorzitter. Hij kan er wat van....

Da's helemaal niet zo'n gek plaatje, vonden we. Vooral niet toen Klazien en vriendin met haring en brandewijn voorbij kwamen....

Op de reünie, die tevens geldt als algemene vergadering, heeft secretaris Arie Pors een overzicht gegeven van de belangrijkste gebeurtenissen in het afgelopen jaar en van de handelingen van het bestuur. Uit dit verslag bleek wederom hoe belangrijk het werk van de felicitatiedienst is. Honderden kaarten worden per jaar verzonden en tientallen zieken worden met een bloemetje verrast. Ook bij (huwelijks)jubilea geeft de stichting gaarne acte de présence. Ook het moeilijke werk van condoléancebezoeken en het bijwonen van begrafeningen wordt niet geschuwd, want het devies luidt: In vreugd' en rouw, elkaar getrouw". Arie wees er op dat het aantal aangeslotenen vrij stabiel blijft. In het begin telde de stichting op haar hoogtepunt 236 aangeslotenen, maar geleidelijk aan zijn de matig geïnteresseerden afgevallen en werden de wanbetalers geroyeerd. Nu telt de stichting 216 aangesloten families, hetgeen met het oog op het groot aantal overledenen van de laatste jaren opmerkelijk stabiel mag heten. De stichting telt veel bejaarde Porsen. Het lijkt er wel op dat je eerst aan de andere kant van de vijftig moet zijn aangekomen, om je de zin en betekenis van een familieorganisatie echt te kunnen inleven. Toch neemt het aantal jonge Porsengezinnen dat zich aansluit toe. In een stichting als de onze kent men geen verschil tussen jong en oud of rijk en arm. Dat kàn niet en dat måg niet. De hoogste opgave is toch immers dat men sámen gevoelt erbij te horen.

De penningmeester toonde zich tevreden over het tempo der betalingen. De stichting is niet schatrijk, maar kan zich toch redelijk bedruipen. De extraatjes die de aangeslotenen overmaken zijn "de ziel der negotie", want daaruit kunnen de bijkomende kosten vaak worden betaald. De Pors-Post (drukken en porti) slurpt een groot deel van de donaties op. Maar daarnaast hebben we ook nog andere activiteiten te bekostigen. Dit kan dank zij de gulle giften onzer aangeslotenen, aldus Klaas Meyboom.

KIJK, DAT BEDOELLEN WE NOU....!

Henk Pors, Autorijschool "All Round" te Oud-Beijerland, heeft aan de reünisten uit de Hoeksche Waard een prima dienst geleverd. Met zijn busje haalde hij maar liefst veertien reüniedeelnemers op en bracht ze ook weer keurig en veilig thuis. Daarvoor mag best een bedankje in de Pors-Post worden geplaatst. Henk heeft hiermee het bewijs geleverd te begrijpen dat wij ervoor elkaar zijn. En dat is dan toevallig wel de diepere zin van een familieorganisatie!

NIEUWE AANGESLOTENE:

Hartelijk welkom in ons midden is mevrouw Betsie Liebregts-Pors, Maastrichtseweg 111, 5215 AA 's-Hertogenbosch, die zich als donatrice aanmeldde.

EN DAT BEDOELLEN WE OOK...

Dirk Pors te Pernis had ook zijn busje bij zich, waarmee hij prima diensten ten behoeve van de reünie verleende. Ook jij bedankt, Dirk. En wat zag Klazien er fantastisch uit in haar Scheveningsekledij. We hebben haar op de foto gezet. Een plaatje!

LEZING OVER GENEALOGIE EN FAMILIEKUNDE

Op 19 januari spreekt onze voorzitter Henk Pors over bovengenoemd onderwerp in zaal "Schipper" aan de Koemarkt te Purmerend, aanvang 20 uur. Deze bijeenkomst is georganiseerd door de Nederlandse Genealogische Vereniging. Porsen kunnen de le-

zing bijwonen na telefonische aanmelding bij de afd.secretaris, tel. 075-167170.

VERHUISD: Mevr. Nancy Kramer Freher naar Noorwitsstraat 64, 3076 KR Rotterdam. Veel geluk op het nieuwe adres!

Onze trouwe vriend Kolsters te Dordrecht heeft drie weken in het ziekenhuis gelegen vanwege astmathische bronchitis. We hebben het niet geweten, anders hadden we graag een bloemetje bezorgd. Daardoor misten wij het echtpaar Kolsters ook al op de reünie! Voortgaande beterschap van harte toegewenst!

Het fraaie wandkleed met de afbeelding van ons wapen, is op de reünie in bezit gekomen van Drs. Anthony Pors en echtgenote. Een werkelijk zeer siervol kleed, dat- naar wij hopen - nog lang de woning van de familie zal verrijken.

KASCOMMISSIE

Anthony Pors (zie hierboven) werd in de kascommissie benoemd. Hartelijk dank voor de betoonde bereidwilligheid!

APART BEDANKJE

voor mevr. Hartevelde, de vriendin van ons aller Klazien Pors, die onze reünie op-
luisterde met de Benthuisense klederdracht en haar pittige en leerzame verhaal.

Een tweede bedankje mag gaan naar Piet 't Hart, die alle gebeurtenissen van de reünie op de gevoelige plaat vastlegde. Bedankt, Piet!

GETROUWD:

Op vrijdag 21 oktober zijn Jim Pors en Paula Beekhuizen in Den Haag in het huwelijk getreden. Zij schoven de ringen aan elkaars vingers in de trouwzaal van het stadhuis "Groenmarkt". Des avonds was er een druk bezochte receptie in de Boterwaag aan de Grote Markt, waar onze stichting natuurlijk in de personen van voorzitter en secretaris acte de présence hebben gegeven.

Direct na de feestelijkheden vertrok het nieuwbakken echtpaar naar.....Egypte! Hendrik Ido Ambacht, opgelet! Ir. Jim Pors en echtgenote komen bij jullie wonen aan het Banckertplein 121, 3342 TE.

Wij wensen het jonge echtpaar veel geluk toe op hun verdere levensweg!
Een trouwfoto plaatsen we in de volgende Pors-Post, want deze editie moet er nu zo langzamerhand echt uit!

WANNEER KOMEN DE FOTO'S IN DE PORS-POST?

De portretfoto's die op de reünie zijn gemaakt worden in de drie achtereenvolgende edities van de Pors-Post 1989 geplaatst! Het e.v. nummer zal half februari 1989 verschijnen.

OUDSTE VROUWELIJKE PORS 92 JAAR

Op 16 oktober jl. werd mevrouw Grietje Meijer-Pors twee en negentig jaar! Zij is de oudste vrouwelijke - en naar wij menen - "de" oudst levende Pors. Gaarne wensen wij haar al het goede toe voor de komende jaren,

50 EN 55 JAAR GETROUWD

En allebei te Pernis! Vijftig jaar gehuwd waren inmiddels de heer en mevrouw Herkenraad-Van Bokkem en vijftenvijftig jaar de heer en mevrouw Koster-Pors. Wij hopen voor de volgende Pors-Post foto's van het blijde gebeuren te mogen ontvangen. De stichting heeft op passende wijze van haar belangstelling doen blijken. Nog vele goede huwelijksjaren toegewenst!

DONATIE 1989 AL OVERGEMAAKT ?

Henk Pors, die de standaard voor het vaandel toeleverde, krijgt een aardigheidje onder couvert.

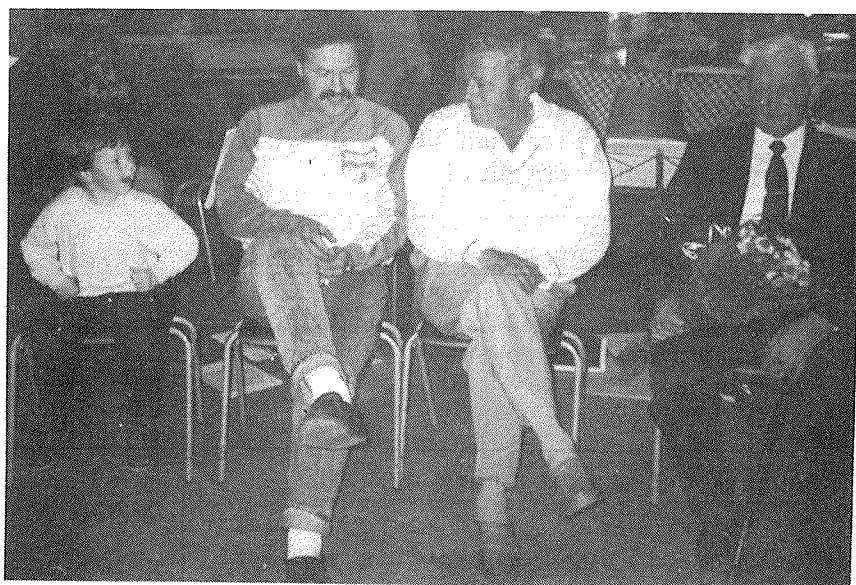
OULDSTE PORSEN OP DE REUNIE:

Mevr. v.d. Meyde-Pors,
Mevr. Boomsma-Pors,
Mej. T.M. Pors en Ome
Jan Pors, respectieve-
lijk uit Hellevoetsluis,
Rotterdam, Vlaardingen en
Oud-Beijerland.

Zij werden in de bloeme-
gezet.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Hieronder vier genera-
ties uit Oud-Beijerland:
Dennis, Jan, Henk en Jan
Pors, van links naar
rechts. Zeldzaam!

Alle Porsen waren vereend onder het nieuwe vaandel

Riet Pors
met dochter
Anja.

Geheel links: Oom Jan uit Oud-Beijerland was
de oudst aanwezige mannelijke Pors.

Boven links:

Klazien met de haring, gevolgd door de brandewijn...

Rechts:

De reunievoorzitter (Jaap) tilt Dennis Pors boven de massa uit. Terecht!

Midden:

Arie Pors geeft Saartje maar eens een dikke pakkerd en....een goedgevulde boodschappenmand. Dat mocht ook wel na het vele werk wat Saartje aan het vaandel heeft gehad.

Onder:

Met dit fraaie geborduurde wapenschild ging tenslotte Anthony Pors aan de haal. Maar zijn vrouw heeft beloofd het een zeer waardige plaats in hun huis te geven. Pa Koster kijkt goedkeurend toe (geheel rechts).

=====

FAMILIEBERICHTEN WORDEN GAARNE VOOR HALF JANUARI INGEWACHT, WANT DAARNA VERSCHIJNT DE VOLGENDE PORS-POST WEER!

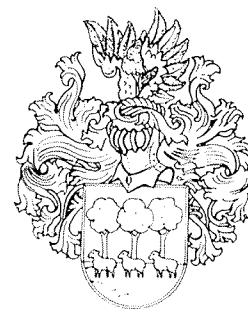

Links: Saartje aan het woord....

Rechts: Kees Bruinzeel krijgt het krentenbrood.

Onder:

En van Dennis Pors, die samen met Saartje het vaandel onthulde, kreeg het bestuur maar niet genoeg!

DANKBETUIGING:

Op deze manier wil ik iedereen heel hartelijk bedanken voor de betoonde belangstelling tijdens en na mijn plotselinge opname in het ziekenhuis. De vele telefoontjes, bloemen en kaarten hebben mijn man en mij heel goed gedaan. Mede namens Arie en onze kinderen dank ik ook de voorzitter voor zijn ernstige woorden in zijn openingsrede van de reünie. Het is waar: de roepstem die tot mij is gekomen geldt voor iedereen: "Geef bevel aan uw huis, want gij zult sterven".

Met vriendelijke groeten,

Gerda Pors-Den Otter

Rotterdam.

INGEZONDEN

(en nu moet Henk Pors - Oud Beijerland eens goed opletten....)

Een paar weken voor de reünie werden wij opgebeld door Henk Pors uit Oud Beijerland. Hij stelde ons voor ons per bus naar de reünie te brengen. Met zijn lesbus van zijn autorijschool zou hij ons ophalen in Mijnsheerenland. Dat idee vonden wij - meerijders - hardstikke leuk!

Op zaterdag 1 oktober stonden wij dus allemaal netjes te wachten tot de bus van Autorijschool All-Round kwam aanrijden. Het werd meteen een gezellig gebabbel in die bus, want velen hadden elkaar alweer een jaar lang niet ontmoet. Gezellig keuvelend kwamen wij op onze bestemming aan.

De terugweg was nóg leuker. De Van Brienenoordbrug stond open en dus zou Henk via de Maasbruggen gaan. Maar die bleken ook open!

Wij kregen toen een rondrit door Rotterdam met Henk als reisleader en pikten op die manier nog heel wat interessante informatie op.

Op een gegeven moment was de hele bus aan het zingen en zo kwam Mijnsheerenland op een gezellige wijze in zicht. Het was heel fijn om de familie zo gezellig bij elkaar te hebben en ik hoop dat wij dit meer zullen kunnen doen.

Daarom willen wij Henk langs deze weg nogmaals hartelijk bedanken voor de fijne rit van Mijnsheerenland naar Rotterdam en terug. Bedankt namens de meerijders!

Monique Pors
Nassaustraaf 73
3281 BR Numansdorp.

STICHTING FEDERATIE VAN NEDERLANDSE FAMILIEORGANISATIES

secr. Neptunusstraat 39, 1223 HK Hilversum, tel. 035-853068

Op zaterdag 22 oktober heeft in Hilversum in gebouw "De Akker" de algemene vergadering van de F.N.F. plaatsgevonden. Voorzitter was Henk Pors, die ook de voorzitter van onze Porsenorganisatie is. De stichting werd in deze vergadering door Arie vertegenwoordigd.

De heren Van Baalen (oud-gemeentearchivaris van Maassluis) en Dr. W. van Zeven (oud-geneesheer-directeur van het Julianakinderziekenhuis te Den Haag) traden als bestuursleden af. In hun plaatsen werden benoemd mevr. drs. E.M. Meijer te Den Helder en de heer J. Schuit te Bunschoten. Mevrouw Meijer gaat zich vooral bezighouden met de public relations, de heer Schuit wordt de nieuwe penningmeester. Op deze vergadering, die goed was bezocht, sprak Drs. S.E. Pronk over het thema "Het Familieboek, van wens tot werkelijkheid", een bijzonder boeiende lezing, waarover veel vragen werden gesteld. De beantwoording van die vragen leverde veel tips op voor degenen die een familiegeschiedenis willen gaan schrijven of met de idee rondlopen een familietijdschrift te gaan uitgeven.

Een forum, bestaande uit mevr. dr. E.W.A. Elenbaas, Drs. C.W.A.M. Claessen en Ir. Bert C. Mantel beantwoordde vragen uit de zaal, nadat de forumleden ook zelf korte inleidingen ten beste hadden gegeven.

De Familie Stichting Pors is bij de F.N.F. aangesloten. Voorzitter Henk Pors vestigde er de aandacht op, dat de F.N.F. geen organisatie is die zich met genealogisch onderzoek en studie bezighoudt, maar veeleer een service-instituut dat familieverenigingen en -stichtingen van advies wil dienen en ondersteuning wil bieden. De F.N.F. heeft in de betrekkelijk korte periode van haar bestaan een aantal publicaties het licht doen zien van een hoge kwalitatieve inhoud. Het huidige bestuur bestaat thans uit Henk Pors (voorzitter), A.F.E. Duim (secretaris), J. Schuit (penningmeester), Drs. S.E. Pronk (vice-voorzitter), Mevr. drs. E.M. Meijer, Ir. W. van Oudheusden en P. Douglas.

STICHTINGSBEZITTINGEN GEINVENTARISEERD

Nico Pors heeft met medewerking van zoon Willem en schoondochter Ingrid weer eens voortreffelijk werk geleverd door alle bezittingen van de stichting in een dikke inventarisband te vermelden. Het gaat om het inventariseren van geboortekaartjes, verlovings- en huwelijkskaarten, belijdenisoorkonden, diploma's en andere acten, handschriften, krantenknipsels, publicaties, voorwerpen die aan Porsen hebben toebehoord etc. etc.

Een omvangrijk werk, maar noodzakelijk. Prima werk, waarvoor een bedankje past.

Wie wil de oudste historie van Katendrecht uitgeven?

Oud-Rotterdammer Ed. G. Verschoor wil zijn levenswerk als boek zien, maar zonder concessies

Door Frank van Dijk

TILBURG — Het leek wel een noodkreet, die advertentie. Welke uitgever is geïnteresseerd in mijn manuscript *Het oude Cathendrecht tot en met het ontstaan van Charlois (1199-1462)*, vroeg Ed. G. Verschoor zich per annonce af. Hij liet weten dat zijn boek werd voltooid in 1984, tweehonderdvijfenvijftig bladen groot is en zeven kaarten en zes illustraties, acht hoofdstukken (drieëndertig paragrafen), zestien bijlagen en een alfabetisch register op de tekst bevat.

Een week later verdringen de uitgevers zich nog niet erg op de Tilburgse stoep van oud-Rotterdammer Verschoor. Om precies te zijn heeft hij nul reacties gekregen op zijn advertentie.

„Helaas,” zegt hij, maar hij gaat er niet onder gebukt. „Ik heb die advertentie ook geplaatst om voor de toekomst vast te leggen dat ik dit boek geschreven heb. Ik heb er geen financiële bedoelingen mee. Ik zou blij zijn als iemand het zou uitgeven, ook al zou ik er geen cent aan verdienen. Ik wil alleen dat het bewaard blijft, omdat ik er zoveel tijd en toewijding in gestoken heb.”

Na zijn dood gaat het in elk geval naar de gemeente Rotterdam, zo heeft Verschoor in zijn testament bepaald. Een poging om het manuscript uitgegeven te krijgen door het gemeente-archief mislukte. „Het voelde er niet veel voor, want mijn opvattingen stemmen niet overeen met de gangbare,” weet de auteur.

„Mijn boek is in de eerste plaats een documentatie van iets waar ik een belangrijk deel van mijn leven aan heb besteed. Ik wil mijn eigen visie, die ik stukje bij beetje heb opgebouwd, uitdragen. Ik doe niet aan pluimstekerij voor deze of gene. Dit boek is mijn levenswerk, inderdaad. Ik eis niet dat iedereen mijn ideeën moet aanvaarden, ik breng iets te berde waarover gediscussieerd kan worden.”

We treffen de amateur-geschiedkundige in zijn flat vlakbij het centrum van Tilburg. De woonkamer wordt gedomineerd door een vleugel, tegen een wand staat een piano, tegen een andere een boekenkast vol bladmuziek. Eduard G. Verschoor (66) is gepensioneerd pianoleraar. In 1975 kwam hij in Tilburg wonen omdat hij een baan kreeg aan de muziekschool ter stede. „In Rotterdam kreeg ik geen huis. Ik zou wel terug willen, maar het is er natuurlijk ook wel anders geworden. Een echte Brabander ben ik niet, ik ben altijd Rotterdammer gebleven.”

Om het ons gemakkelijk te maken heeft hij een overzicht gemaakt van de artikelen van zijn hand die in druk zijn verschenen: in *Ons Voorgeslacht*, maandblad van de Zuidhollandse Vereniging voor Genealogie, publiceerde hij: 'Begravenen in de Hervormde Kerk te Charlois volgens de rekeningen der kerkmeesters, 1583-1662', 'Familiewapens Verschoor en Oosthoek te Charlois', 'De rouwkassen in de Hervormde Kerk te Charlois', 'Burgerlijke wapenvoering voor 1795' en 'De geestelijke goederen te Charlois'; De Nederlandsche Leeuw, maandblad van het Koninklijk Nederlands Genootschap voor Geslacht- en Wapenkunde, drukte zijn artikel 'Geslachten Verschoor en Van der Schoor in de omgeving van Charlois' af en in het Rotterdams Jaarboekje publiceerde de schrijver 'De Scherpendrechtse kade', 'De kerk in het oude Cathendrecht' en 'Iets over de geschiedenis van Katendrecht'.

De namen Verschoor, Charlois en Katendrecht komen in zijn verzameld werk opvallend vaak voor. „Ik ben natuurlijk geen schrijver of journalist. Het is gekomen doordat ik mijn familie ging uitzoeken. In 1961 — ik woonde toen in Overschie — zag ik in het stadhuis een bordje 'afstammingsonderzoek'. Ik was nieuwsgierig hoever ik zou komen. Anderhalve week later kreeg ik, nadat ik zeven gulden vijftig had betaald, een briefje met alle Verschoors vanaf het begin van de burgerlijke stand. Voor de rest werd ik verwezen naar het gemeentearchief aan de Mathenesserlaan.

„Onze familie bleek afkomstig te zijn van Charlois. Het familiewapen staat op de toren van de Charloise kerk. Ik merkte dat ik verwant was aan de familie Quispel en mij grootmoeder bleek ook van heel eigenaardige afstamming te zijn. Ik heb me later beperkt tot het geslacht Verschoor, al die vreemde voorouders met vreemde namen heb ik maar laten zitten. Hoewel ik amateur ben, ben ik niet iemand die er zomaar klakkeloos aan begonnen is.”

Door zijn onderzoek naar zijn afstamming, raakte Verschoor geïnteresseerd in de geschiedenis van Charlois en Katendrecht. „Daar werd ik op den duur een soort specialist in,” zegt hij. Zijn familie maakte deel uit van het dorpsbestuur, er waren twee schouten Verschoor en de Verschoorstraat, een zijstraat van de Pleinweg, is genoemd naar Stientje Verschoor, een dochter van een broer van een oom van weer iemand anders, enfin, hier raakten wij even de draad kwijt.

Al in 1973 schreef de pianoleraar in drie maanden tijd — „in ijtempo” — een manuscript over Katendrecht en Charlois in de tweede helft van de vijftiende eeuw. Het werd niet gedrukt, „er waren wat aanmerkingen op”, maar Verschoor heeft het wel verwerkt in zijn le-

venswerk. „Ik heb er heel lang en secuur aan gewerkt,” zegt hij. „Ik ben een individualist, iemand die onbekommerd zijn eigen gang gaat. Ik laat me niet opdringen wat ik moet schrijven.”

Tijdens het schrijven, dat zich uitstrekte over een periode van drieëntwintig jaar, filosofeerde Verschoor over problemen waarmee de geschiedenis hem confronteerde. Zo dacht hij vijf jaar na over het woord *drecht*, „een van de meest omstreden woorden in de Nederlandse taal”. In zijn visie wijst de toevoeging *drecht* niet, zoals veelal wordt beweerd, op een doorwaadbare plaats in de rivier, maar op een tamelijk smalle doorvaartplaats, waar het water hoger stond zodat schepen daar gemakkelijker konden manoeuvreren.

„Daar heb je weer dat eigenaardige van mij: ik laat me niets wijsmaken. Een doorwaadbare plaats? Ik geloof dat niet zo. Ik kan me niet voorstellen dat een priester door de blubber ging.”

Ed. G. Verschoor weet alles van het uitgestrekte gorzen- en schorrengebied dat Katendrecht ronds de twaalfde eeuw was. Inpolderingen waren aan de orde van de dag, maar overstromingen kwamen ook veelvuldig voor. U moet Verschoor maar eens horen over de graven Dirk VII en Willem I, die na de grote overstroming van 1170 dijken lieten leggen. In 1373 liep de Riederwaard weer onder, pas onder Karel de Stoute werd in 1457 met de herinpoldering begonnen.

In die tijd liep daar de stamvader van Ed. Verschoor rond: Jacob van der Schoor. Hij hield toezicht op de polder.

EN DIT WAS DAN WEER DE
PORS-POST VOOR DIT KWARTAAL.
KOPIJ-INZENDINGEN (EN FO-
TO'S) GAARNE ZO SPOEDIG
MOGELIJK.

EN VOOR STRAKS: EEN GOEDE
KERST EN EEN GEZEGENDE
JAARWISSELING TOEGEWENST!
BLIJF ONS TROUW, WIJ ZIJN
TROUW AAN U.

DE DONATIE 1989 WORDT
GAARNE DOOR DE PENNINGMEES-
TER TEGEMOET GEZIEN.
HARTELIJK DANK BIJ VOORBAAT.

ZIJN UW OVERIGE FAMILIELEDEN
AL BIJ ONS AANGESLOTEN?
INFORMATIEFOLDER BIJ DE
SECRETARIS VERKRIJGBAAR.
HELPT U ONS EEN HANDJE?
